

מן כלה מא לא ימכן פיה חילה ולא תלטף, בל הו פעל אלעזיו אלחכים אלקאדר כקולה לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו.

ואן סאל איציא פכיף אכ'תיר יונה ללרסאלה פהרב מנהא ואלחכים לא יכ'תאר מן יכ'אלפה ? אקול אני קד תרודת פי קצה' יונה פלם אג'ד גצא יפצח באנה לם יוד אלרסאלה אלאולי, ועלי אני לם אג'דה איציא קד אדאהא, לכני אג'בת אעתקאד ד'לך עלי רסם ג'מיע אלרסל, ועלי אן אלחכים לם יכ'תאר לרסאלתה מן לא יודיהא, וקד וג'דתה יקול וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל דאימא, וליס משרוח תאדיתהא אלא פי בעצ'הא ישרח וידבר משה כן, ואנמא הרב יונה מן אמכאן אן יבעת' בה ת'אניה, לאנה וקע לה אן אלאולי אנד'אר ואלת'אניה תהדד ותואעד, פתכ'וף אן יתואעדהם בשי פיתובון פיזול אלועיד וינסב אלי אלכד'ב, פכ'רג' ען אלבלד אלד'י ועדהם אלכ'אלק אן תכון פיה אלנבונה, ותד'א פציח פי אכ'ר קולה אנא ה' הלא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה, ולם יכן עליה ג'נאח אד'י לם יקל לה רבה אני באעת' בך ת'אניה, ואנמא⁸⁷ ד'אך שי כ'טר בבאלה פאסתדפע מא לעלה יכון או לא יכון, פרדה רבנא אלי אלבלד אלכ'אץ צ'רורה חתי נבאה וארסלה ותמם חכמתה.

ת'ם אבין חאל אלכתב אלמקדסה ואקול, אנה אכ'תצר לנא מן ג'מלה' מא⁸⁸ כאן פי אלזמאן אלמאצ'י אכ'בארא ננצלח בהא⁸⁹ לטאעתה צ'מנהא פ⁹⁰ כתאבה וצ'ם אליהא שראיעה, ואתבעהא במא יג'אזי ענהא, פצאר ד'לך גפעא

ועד "מריוט", וכן העלאת הצפרדעים מכולו מה שלא תתכן בו תחבולה ולא ערמה, אלא הוא מעשה העוזו החכם היכול, כאמרו לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו.

ואם ישאל עוד היאך נבחר יונה לשליחותו וברח ממנה, והרי אין החכם בוחר מי שימרהו ? אני אומר כבר עיינתי בספר יונה ולא מצאתי מקרא האומר בפירוש שלא מסר את השליחות הראשונה, אם כי גם לא מצאתי שמסרה, אלא שאני מחייב להיות בדעה שכן⁹¹, כאורח כל הנביאים, ולפי שאין החכם בוחר לשליחותו מי שלא ימסור אותה, וכבר מצאנוהו אומר תמיד וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל⁹², ואינו מפורש שאמרה, וולתי במקצתן מפרש וידבר משה כן, אלא ברח יונה מן האפשרות שישלחנו שנית, שנראה לו שהראשונה היתה אזהרה והשניה איום ויעוד, וחשש לאיים עליהם במאומה פן ישובו ויתבטל האיום וייחסו לו שקר, לפיכך יצא מן הארץ אשר הבטיחם הבורא שהנבואה שורה בה⁹³, וזה מפורש בסוף אמרו, אנא ה' הלא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברוח תרשישה⁹⁴, ולא היה עליו חטא כי לא אמר לו ה' הנני שולח אותך שנית, אלא דבר זה עלה על דעתו ונסה למנוע מה שעלול להיות או שלא להיות, והחזירו ה' אל הארץ הנבחרת בהכרח עד שנבא אותו ושלחו ועשה כחכמתו.

ועתה אבאר ענין כתבי הקודש ואומר, שהוא קצר לנו מכל מה שהיה בזמן שעבר, דברים שנוכשר בהם למשמעתו, וכלל אותם בספרו, וצירף אליהם מצותיו, ואחריהם במה יגמול עליהם, ונעשה זה תועלת הקיימת לדורות, והוא

87 מ. ואמא.

88 מ. ג'מלה' אלחכמה חטא.

90 ב. ל'ג פ'.

89 מ. ל'ג בהא.

טו ב. טו יח. טו לת. יז יח. י. 14 ראה מועד קטן כה א ואם כן לא תועיל לו בריחתו עתה מארץ ישראל, כיון שכבר שרתה עליו פעם שם, עלולה לשרות עליו הנבואה בכל מקום שיהיה. 15 יונה ד ב. 16 על

שמונה ק"מ, יוצא איפה כי ארבעים פרס' הם שלש מאות ועשרים ק"מ. ואין רבינו מווד כל אורך הגילוס ממוצאו ועד מובאו לים שהוא בערך 6500 ק"מ, אלא הזכיר אחת מזרועותיו שהיא בלב מצרים, וכפי שהגביל. 11 תהלים קלו ד. 12 שכן מסר שליחותו הראשונה משום שני הטעמים הללו. 13 שמות יד ב. כה ב. ויקרא ד ב. ז כג. ז כט. יב ב. יח ב. כג ב. כג י. כג כד. כג לה. כו ב. במדבר ה ו. ה יב. ו ב. ט י.